

[Grünbaum.]

henvise til bemærkningerne i betænkningen, der for den øvrige del af udvalgets vedkommende stærkt understreger, at det beløb, der eventuelt skal fastsættes som mindstebeløbet, skal være så lille som overhovedet muligt. Det er vores indstilling. Der skal kun tages hensyn til administrationsproblemer og kun, hvis man ved at tage dette hensyn ikke væsentligt kommer til at begrænse den skattekontrol, som vi skal og må gennemføre. Altså en ren administrationsregel og med et så lille beløb som overhovedet muligt. Jeg skal ikke nævne noget beløb. Ministeren har heller ikke villet gøre det under drøftelserne, men det tal, der er nævnt om, at halvdelen af samtlige konti har en renttilskrivning på under 50 kr. – og det er jo mange millioner konti, vi snakker om her – siger lidt om, i hvilken størrelsesorden det kommer til at ligge.

Jeg skal også nævne et tredje punkt, hvor der er sket en ændring under udvalgsarbejdet, og det er den ændring, der går ud på, at skatteyderne skal have underretning om de beløb, som er indberettet af pengeinstitutterne. I lovforslaget stod der, at det skulle være på forlangende af skatteyderne, men nu bliver det, at de skal underrettes, og det må også være naturligt.

De bestemmelser om sanktioner over for skatteydere, der ikke ville opgive deres personnummer og øvrige oplysninger, som lovforslaget indeholdt, bliver mildnet en hel del ved de ændringsforslag, der er stillet her til anden behandling, og den særlige varslingsfrist, som skal anvendes, hvis man i statskassen vil inddrage beløb, som man ikke kan finde ejere til, er sat op fra 6 måneder til 12 måneder.

Jeg skal også nævne som noget nyt § 10 F i kontrolloven, der handler om det meget vigtige registerproblem, som jo ikke kan løses helt, før vi får den nye registerlov, men hvor man altså udtrykkelig har fastslået, at de oplysninger, pengeinstitutterne kommer i besiddelse af – og det vil fortrinsvis sige personnumre, men også andre oplysninger i forbindelse med dette kontrolarbejde – kun må anvendes til skattekontrollen og ikke til andet, dog med den ventil, at pengeinstitutterne kan bruge disse oplysninger i deres interne bankmæssige funktioner og f. eks. også for at imødegå checkmisbrug; personnumre anvendes også ved checks.

Men altså hovedreglen er, at de oplysninger, pengeinstitutterne kommer i besiddelse af, kun må bruges til det formål, der er angivet i denne

lov, altså kontrolformål og indberetningen til skattevæsenet.

Endelig er der foreslået en ændring vedrørende de nye amtsligningsråd, som bliver den instans, der skal bede om at få oplysninger for navngivne personer i bankerne, hvor det efter lovforslaget var selve den nye ligningskommission, der skulle gøre det. Et flertal har ment, at det, ligesom det tidligere var skatterådene, der skulle indhente disse oplysninger, fremover skal være amtsligningsrådet, der skal gøre det.

Jeg vil naturligvis anbefale, at man stemmer for de af ministeren stillede ændringsforslag, og at man stemmer imod alle øvrige ændringsforslag.

Thorndahl (FP):

Et lovforslag skal vurderes på i hvert fald to måder. For det første om lovforslaget rent teknisk på en hensigtsmæssig måde kan administreres efter sit formål. For det andet om lovforslaget ud fra principielle betragtninger er hensigtsmæssigt eller ønskeligt.

Hvad angår den teknisk betonedede side af sagen, må det siges, at dette lovforslag nok er presset så hurtigt igennem, at en række ændringsforslag og i et vist omfang selve lovforslaget ikke er blevet tilstrækkeligt gennemarbejdet af de oplysningspligtiges interesseorganisationer.

Fremskridtspartiet har derfor stillet nogle ændringsforslag om praktiske forbedringer af lovforslaget. I ændringsforslag nr. 4 foreslår vi, at oplysningspligten for rentetilskrivning først indtræder, når denne overstiger 200 kr. Hermed vil administrationsomkostningen blive reduceret væsentligt, idet mindst 60 pct. af de 15–20 millioner konti, der er tale om, vil blive friholdt for indberetningspligten.

Med ændringsforslag nr. 6 ønsker vi at opnå, at man kan oprette en konto, uden at man samtidig fratages rentetilskrivningen, fordi man af en eller anden grund på oprettelsestidspunktet ikke har alle nødvendige oplysninger med.

Med ændringsforslagene nr. 13, 16 og 17 har vi foreslået at udskyde lovens ikrafttræden med ét år – fra den 1. juli 1977 til den 1. juli 1978 – for hermed at give de oplysningspligtige bedre mulighed for at ændre maskinelt og programmelt i overensstemmelse med lovforslaget.

Når lovforslaget overhovedet er fremsat, skyldes det vel nok, at vi med den moderne elektroniske databehandling disponerer over et